

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **L. J.**
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, spočívajícím v nepostoupení žalobcovy žádosti o přezkoušení rychloměru ze dne 28. 12. 2018 příslušnému správnímu orgánu

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. V úvodu žaloby vymezil žalobce její předmět. Uvedl, že se domáhá soudní ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím v tom, že žalovaný v rozporu s § 12 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a tedy nepochybně nikoliv bezodkladně, nepostoupil příslušnému správnímu orgánu, tj. Krajskému ředitelství policie Královéhradeckého kraje (dále také jen „KŘP HK“), žádost o přezkoušení použitého rychloměru podle § 11a odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“), kterou žalobce zaslal žalovanému v rámci doplnění odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 26. 11. 2018, č. j. MMHK/217367/2018/OP/DvP.
2. Bezodkladným nepostoupením předmětné žádosti je přímo krácen na svých právech právě žalobce, neboť se jedná o jeho žádost o přezkoušení rychloměru v řízení před Magistrátem města Hradec Králové, ve kterém žalobce vystupuje jako obviněný, kdy touto žádostí se domáhal přezkoušení použitého rychloměru za tím účelem, aby bylo zjištěno, zda ověření rychloměru nezaniklo, neboť žalobce je přesvědčen o tom, že nejel rychlostí, jaká je mu kladena za vinu.
3. Pokud by žalovaný v souladu s § 12 správního řádu bezodkladně postoupil předmětnou žádost příslušnému správnímu orgánu, tj. KŘP HK, mohlo by vyjít najevo, že ověření rychloměru zaniklo, což by mělo nutně za následek osvobození žalobce, resp. zastavení

řízení o přestupku, protože by tak neexistoval žádný použitelný důkaz o tom, že překročil rychlost.

4. Žalobce připustil, že pochybil, pokud žádost zaslal nesprávnému správnímu orgánu (žalovanému), ale pokud by žalovaný postupoval v souladu se zákonem, tak by předmětnou žádost KŘP HK bezodkladně postoupil a provedení přezkoušení by mohlo mít za následek zastavení přestupkového řízení. Uživatelem měřidla je přitom KŘP HK jakožto správní orgán, který provedl měření.
5. Žalobce byl tedy dle svého přesvědčení zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na to, aby správní orgán, pokud mu dojde podání, k jehož vyřízení není příslušný, takové podání bezodkladně postoupil příslušnému správnímu orgánu a o tomto postoupení podatele vyrozuměl. Toto právo žalobci vyplývá z § 12 správního řádu. V důsledku byl žalobce zkrácen na právu domáhat se přezkoušení rychloměru podle § 11a odst. 1 zákona o metrologii, dle něhož uživatel stanoveného měřidla je povinen na žádost osoby, která může být dotčena jeho nesprávným měřením, požádat o přezkoušení stanoveného měřidla.
6. Dle názoru žalobce měl žalovaný v souladu s § 12 správního řádu bezodkladně postoupit předmětnou žádost KŘP HK, a jelikož tak dosud neučinil, tedy ani více jak po 3 měsících a po zamítnutí odvolání, je patrné, že jeho postup je nezákonný. Přitom pokud by žalovanému nebylo zřejmé, kdo je k vyřízení žádosti příslušný, měl žalobce vyzvat k odstranění této vady podání. Žalovaný však na toto podání do dnešního dne nijak nereagoval. Takový postup je dle žalobce nejen v rozporu s § 12 správního řádu, ale také v rozporu se zásadou dobré správy, zásadou součinnosti správního orgánu s účastníky řízení atp.
7. Nepostoupení podání, k jehož vyřízení není správní orgán příslušný, nemá formu rozhodnutí, ale jedná se tzv. o jiný zásah veřejné moci, resp. o jinou nezákonnou nečinnost nespočívající v nevydání rozhodnutí.
8. Zásah žalovaného, spočívající v bezodkladném nepostoupení žádosti o přezkoušení rychloměru, je rovněž přímo zaměřen vůči žalobci, neboť je to právě žalobcova žádost, která nebyla včas (a ani dosud) postoupena, a je to tedy také právě žalobce, vůči komu je tímto zásahem zasaženo, resp. je kráceno jeho právo na to, aby bylo jeho podání bezodkladně postoupeno příslušnému správnímu orgánu.
9. Žalobce dále uvedl, že považuje nepostoupení své žádosti příslušnému správnímu orgánu za zásah trvající a lhůta k podání této žaloby tedy nemohla uplynout, neboť žalovaný dosud podání žalobce příslušnému správnímu orgánu nepostoupil. Žalobce se navíc o nepostoupení jeho podání dozvěděl teprve dne 4. 2. 2019 prostřednictvím svého zmocněnce, který byl s touto informací konfrontován v rámci rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2019, a byla by tedy dodržena i 2 měsíce dlouhá subjektivní lhůta k podání žaloby.
10. Žalobce nemá k dispozici jiný prostředek nápravy či ochrany, než právě podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, a proto je tato žaloba dle něho nejen včasná a důvodná, ale také přípustná.
11. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud žalovanému přikázal, aby do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku postoupil příslušnému správnímu orgánu, tj. Krajskému ředitelství

policie Královéhradeckého kraje, žalobcovu žádost o přezkoušení rychloměru podle § 11a odst. 1 zákona o metrologii podanou jeho zmocněncem Ing. M. J. dne 28. 12. 2018.

12. Pro případ, že žalovaný od nezákonného zásahu po podání žaloby upustí, domáhal se žalobce namísto shora uvedeného petitu toho, aby soud deklaroval, že zásah žalovaného, spočívající v bezodkladném nepostoupení žádosti o přezkoušení rychloměru podle § 11a odst. 1 zákona o metrologii ze dne 28. 12. 2018, podané žalobcem prostřednictvím jeho zmocněnce Ing. M. J., příslušnému správnímu orgánu, tj. Krajskému ředitelství policie Královéhradeckého kraje, byl nezákonný.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný nejprve popsal průběh přestupkového řízení se žalobcem. Ve věci rozhodl jako správní orgán prvního stupně Magistrát města Hradec Králové rozhodnutím ze dne 26. 11. 2018, č. j. MMHK/217367/2018/OP/DvP. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí (jehož součástí byla i žalobcova v žalobě popsaná žádost) žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 1. 2019, č. j. KUKHK-834/DS/2019/Kj, zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.
14. Žalovaný považuje protiprávní jednání žalobce za spolehlivě zadokumentované Záznamem o přestupku ze silničního radarového rychloměru, úředním záznamem Policie České republiky a oznámením přestupku.
15. Uvedl, že ověřením stanoveného měřidla se potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Ověřené stanovené měřidlo opatří ČMI nebo autorizované metrologické středisko úřední značkou nebo vydá ověřovací list anebo použije obou těchto způsobů. Grafickou podobu úřední značky a náležitosti OVĚŘOVACÍHO LISTU stanoví ministerstvo vyhláškou. O schválení typu měřidla nebo o certifikaci referenčního materiálu se namísto správního rozhodnutí vydává certifikát, o ověření stanoveného měřidla se namísto správního rozhodnutí vydává ověřovací list nebo se měřidlo opatří úřední značkou. Pokud na základě zkoušky nebyl vydán certifikát, ověřovací list nebo nebylo měřidlo opatřeno úřední značkou nebo nebylo vydáno osvědčení o metrologické kontrole hotově baleného zboží, vydá se o tom rozhodnutí o zamítnutí ve správním řízení. V daném případě je výrobcem předmětného měřidla společnost RAMET C.H.M. a.s. Kunovice. Pokud tedy Policie ČR doložila OVĚŘOVACÍ LIST, na kterém je jako zákazník (vlastník) uvedena právě Policie ČR, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Hradec Králové, potom s ohledem na výše uvedenou zákonnou úpravu, nelze platnost tohoto OVĚŘOVACÍHO LISTU žádným způsobem zpochybnit.
16. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

III. Replika žalobce

17. V reakci na vyjádření žalovaného žalobce doplnil, že pro toto řízení je zcela irelevantní, zda se dopustil přestupku či nikoliv. Pro toto řízení je podstatné pouze to, zda měl žalovaný postoupit žádost o přezkoušení rychloměru, a pokud ano, zda tak učinil.
18. Ke shora uvedenému vyjádření žalovaného ohledně nutnosti respektovat platnost ověřovacího listu uvedl, že se jedná o nesprávný právní názor, neboť z právní úpravy naopak jednoznačně vyplývá, že ověření rychloměru může zaniknout i před datem, které je v ověřovacím listu uvedeno jako konec platnosti ověření. V návaznosti na to poukázal na znění § 7 odst. 2 vyhlášky č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření.
19. Dle jeho názoru právo dotčené osoby žádat přezkoušení rychloměru podle § 11a odst. 1 zákona o metrologii tak přímo navazuje na dané znění uvedené vyhlášky, protože pokud při přezkoušení rychloměru vyjde najevo, že rychloměr nemá stanovené metrologické vlastnosti, jeho ověření zanikne předčasně.

IV. Jednání soudu

Z jednání soudu dne 28. 1. 2020 se obě strany omluvily.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

20. Krajský soud následně přezkoumal žalobu v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu třetího s. ř. s. O věci usoudil následovně.
21. Krajský soud uvádí, že soudy jsou při projednávání žalob ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s. vázány striktní poslušností úvah ve vztahu k této problematice. Nejprve tedy musel postavit najisto, jaké jednání veřejné správy považuje žalobce za nezákonný zásah. To vymezil žalobce pregnantně. Nezákonný zásah spatřoval v tom, že žalovaný nepostoupil v rozporu s § 12 správního řádu Krajskému ředitelství policie Královéhradeckého kraje žádost o přezkoušení použitého rychloměru podle § 11a odst. 1 zákona o metrologii, kterou žalobce zaslal žalovanému v rámci doplnění odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 26. 11. 2018, č. j. MMHK/217367/2018/OP/DvP.
22. Dle ustanovení § 82 s. ř. s. *„Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“*
23. Za takto zjištěného skutkového stavu si nadepsaný soud dále položil otázku, zda lze popsané jednání (nepostoupení žádosti žalobce o přezkoušení použitého rychloměru, učiněné v rámci odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, odvolacím orgánem příslušnému subjektu) považovat pojmově za nezákonný zásah ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s. Soud ve svých úvahách zohledňoval zejména ustálenou judikaturu, která vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a z povahy věci ani být nemohou.
24. Judikatura Nejvyššího správního soudu stanoví kritéria pro rozlišení mezi procesními úkony či opomenutími správního orgánu ve správním řízení, proti nimž se lze před správním soudem bránit samostatně, a procesními úkony či opomenutími, proti nimž se lze bránit až společně s konečným správním rozhodnutím. Samostatná soudní ochrana připadá v úvahu prostřednictvím zásahové žaloby (§ 82 a násl. s. ř. s.), nejde-li o nečinnost při vydání správního rozhodnutí ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., proti níž se poskytuje ochrana žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. U ochrany poskytované až společně s konečným správním rozhodnutím jde o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.). Dle judikatury Nejvyššího správního soudu nelze prostřednictvím zásahové žaloby podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které zpravidla směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení [rozsudek ze dne 31. 7. 2006 č. j. 8 Aps 2/2006-95 či usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016 č. j. 1 Afs 183/2014-55 (č. 3566/2017 Sb. NSS), bod 42 odůvodnění]. Takové procesní úkony je možno podrobit soudnímu přezkumu jen společně se správním rozhodnutím, jemuž předcházely, a to na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.
25. Uvedené judikatorní závěry Nejvyššího správního soudu pak sdílí i Ústavní soud, naposledy se k této problematice vyjádřil ve svém nálezu ze dne 14. 1. 2020, sp. zn. III. ÚS 2383/19; dostupný na www.nalus.cz).
26. Krajský soud má na základě výše uvedeného za to, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze „zásahem“ ve smyslu § 82 s. ř. s. a to z následujících důvodů.

27. Jednání žalovaného, jehož se žalobce žalobou domáhá, tedy postoupení své žádosti příslušnému subjektu v rámci probíhajícího správního řízení, je dle krajského soudu nepochybně úkonem procesní povahy. Žalobce žádost učinil v rámci odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a postoupení žádosti se domáhal po odvolacím orgánu s odkazem na ustanovení § 12 správního řádu. Jednání (či v tomto případě nejednání – nečinnost) odvolacího správního orgánu ve vztahu k této žádosti účastníka řízení tedy představuje dílčí postup správního orgánu ve věci, jenž nemůže být sám o sobě považován za nezákonný zásah ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2018, č. j. 2 As 93/2016-138).
28. Případná obrana proti pochybení správního orgánu při tomto procesním úkonu je totiž bezpochyby možná v rámci žaloby proti vydanému rozhodnutí o věci samé, tedy formou žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. V daném případě tak žalobcem namítané procesní pochybení žalovaného může žalobce napadnout v rámci žaloby proti rozhodnutí žalovaného o jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 26. 11. 2018, č. j. MMHK/217367/2018/OP/DvP.
29. Ostatně o tom, že této možnosti žalobce fakticky také využil, svědčí skutečnost známá zdejšímu soudu z úřední povinnosti. Žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2019, č. j. KUKHK-834/DS/2019/Kj, kterým žalovaný o odvolání žalobce proti shora označenému prvoinstančnímu rozhodnutí rozhodl, je zde vedena pod sp. zn. 30 A 64/2019.
30. „Pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015 – 160).
31. Jelikož v žalobě absentovala podmínka řízení spočívající v přípustitelném tvrzení nezákonného zásahu ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s., byl krajský soud nucen přistoupit k aplikaci ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., dle něhož nestanoví - li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. S ohledem na shora uvedené tedy krajský soud musel žalobu s odkazem na citované ustanovení odmítnout.

VI. Náklady řízení

32. Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud s odkazem na ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 28. ledna 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu